

[Knud Thomsen.]

sætte selvstændigt lovforslag herom, således at dette spørgsmål kan finde en afklaring af principiel natur.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Det er givet, at i de overvejelser, vi har gjort os ikke alene i anledning af Lyngbyvej, men også i anledning af en række andre store vejprojekter, der kommer på tale i de kommende år, har vi også været inde på det spørgsmål, om der som følge af de ulemper, der kan påføres lejerne, kan blive tale om en lovgivning eller en beslutning om erstatning til lejerne. Jeg har den opfattelse, at hvis der skal ske noget i den retning, bør det ske i lejeloven, og jeg har selvfølgelig intet imod, at man i boligministeriet undersøger dette problem. Jeg vil på forhånd pege på, at det kan have vidtrækkende konsekvenser, hvis man går ind for det synspunkt, at der skal gives lejerne erstatning, når der er tale om en flytning som den, det drejer sig om her.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1966-67.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 77) findes i tidenden sp. 2263, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 297).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Peter Nielsen: Vi venter jo alle på en skattereform, selv om vi vel har forskellige meninger om, hvordan den skal se ud. Det, at vi venter, gør, at der i udvalgene, som behandler de årligt tilbagevendende skatte-

lovsforslag, ikke er stor lyst til nogen større reformering. Dette har også haft betydning for udvalgsbehandlingen af udskrivningslovforslaget i år.

Der rejses ganske vist hvert år det spørgsmål, om vi ikke beskatter inflationen ved at fortsætte med de samme skalaer, og det er ganske klart, at såvel bundgrænse som proportionalsskattegrænse må være undergivet en vis pristalsregulering, hvorfor vi også gang på gang har ændret på de to grænser. Men der er vel ikke økonomiske muligheder for at gå til en ændring i år. Vi har lige gennemført en såkaldt buket, og så vil det ikke være helt rigtigt at begynde at lempe de direkte skatter. Der er i og for sig heller ikke rejst krav fra nogen side om en egentlig ændring af statsskatteskalaen.

Det er imidlertid klart, at de såkaldte papirformuer som er opstået ved den 13. alm. vurdering, kan man ikke beskatte. Derfor foreslog regeringen, at grænsen for formuebeskatningen skulle hæves fra 90.000 kr. til 150.000 kr. Ved forhandling er man kommet til, at det måske var vel lidt, og derfor er man havnet i ændringsforslaget under nr. 2 om at sætte bundgrænsen til 200.000 kr.

Der er af et mindretal, hr. Aksel Larsen, stillet ændringsforslag om at beholde den nuværende skala. Det er jo, synes jeg, ja, for så vidt måske nok rigtigt, men dog lidt misvisende, når hr. Aksel Larsen begrundet dette ændringsforslag med, at det ikke kan anses for rimeligt på dette tidspunkt at nedsætte formueskatterne med et samlet beløb på 135 mill. kr. Ja men det er der slet ikke tale om, for hvis vi havde beholdt den nuværende skala, havde vi fået et provenu af formueskatten på 500 mill. kr. Det oprindelige lovforslag ville give et mindreprovenu på ca. 85 mill. kr., og ved ændringsforslag nr. 2 bliver provenuet altså nu yderligere 50 mill. kr. mindre. Men det vil jo sige, at formueskatterne i det kommende finansår vil indbringe 365 mill. kr. mod 320 mill. kr. i år, og for så vidt er der jo en stigning i formueskatternes provenu i det kommende år. Jeg må altså fastholde ændringsforslag nr. 2 og anbefale at stemme imod ændringsforslag nr. 3.

Ændringsforslag nr. 4 er tiltrådt af hele udvalget; det drejer sig om den almindelige ajourføring af det beløb, kommunerne skal